

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 184/25
9.4.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судије Ивана Негића, председника већа, Јасне Лозук и Олге Арсовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Горан Балтић, адвокат из Панчева, Мите Топаловића број 12, против тужене ББ из ..., коју заступа Ксенија Булатовић, адвокат из Београда, Душана Вукасовића број 64/27, ради заштите од насиља у породици, одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Панчеву П2 433/24 од 15.1.2025. године, у седници већа одржаној дана 9.4.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Панчеву П2 433/24 од 15.1.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П2 433/24 од 15.01.2025. године, ставом првим изреке је одређена према туженој ББ из ..., мера заштите од насиља у породици у виду забране даљег узнемиравања тужиоца АА, као члана породице, под претњом принудног извршења, која мера заштите траје годину дана. Ставом другим изреке је одлучено да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена, побијајући је у целости, из свих законских разлога.

Испитујући правилност првостепене пресуде, у границама овлашћења прописаних чланом 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11, са каснијим изменама и допунама), који се примењује на основу одредбе члана 202 Породичног закона, ("Службени гласник РС" број 18/2005 са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене неоснована.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног

поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју жалбом указује тужена, с обзиром да су у пресуди наведени јасни и непротивречни разлози о битним чињеницама, па побијана пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Из утврђеног чињеничног стања, произлази да је тужилац син тужене и да су до новембра 2023. године, живели на истој адреси у ..., у улици ..., али у одвојеним стамбеним објектима који имају исто двориште. Двориште има два улаза, један из улице ..., а други из улице ..., при чему тужена користи цело двориште и оба улаза, две куће и гаражу а тужилац и његова породица користили су улаз из улице ... и кућу до тог улаза. На свим објектима и на парцели, парничне странке су сувласници а тужена је почела да живи у кући 2000. године, када су завршени радови на изградњи куће, коју су изградили она и отац тужиоца. Кућа у којој је до новембра 2023. године, живео тужилац саграђена је 1978. године и саградили су је отац тужиоца, његов деда по оцу и тужена. Након што се тужилац оженио и засновао породицу, преселио се у породичну кућу у којој је до недавно живео, када се са супругом из куће иселио, а у претходном периоду до пре неколико година са њима је живела и њихова ћерка која се у међувремену одселила. Након изградње нове куће, тужена је са оцем тужиоца који је у међувремену преминуо почела да живи у предметној кући у оквиру заједничког дворишта. Породични односи између парничних странака, су трајно поремећени још од 2018. године и у протеклих неколико година немају контаката и међусобно не комуницирају, а са туженом не комуницирају ни супруга ни ћерка тужиоца. Тужилац сада живи у стану у ... са супругом, с тим што повремено обилази кућу у којој је живео у улици ... Дана 23.09.2020. године, тужилац се обраћао Полицијској управи Панчево и поднео пријаву против тужене због извршеног психичког насиља које се огледа у томе да иста тужиоца и чланове његове породице омаловажава, критикује за све што ураде или не ураде, вређа их и псује, али никог директно. Када имају госте, такође их вређа и псује, те се гости због тога осећају непожељним, неконтролисано и вулгарно се обраћа људима који им долазе у госте, а због понашања тужене тужилац је постао срчани болесник са уграђених пет стентова, што је туженој као пензионисаној медицинској сестри познато. Тужена долази до камере коју је тужилац поставио испред врата куће и хвата се за међуножје, окреће задњицу према камери и удара се по њој, изговара разне вулгарне речи, али се лично не обраћа и не вређа тужиоца и чланове његове породице. Такође, иде по дворишту и размењује вулгарне дијалоге са подстанаром. Тужилац је поднео пријаву 27.04.2021. године, ПУ Панчево, против тужене због психичког насиља извршеног према њему и његовој супрузи, на начин да је тужена у последња три дана ишла по дворишту и у руци држала флашу са прскалицом, прскала течносту траву, бетон, кваке, чесму и врата, што је тужилац видео преко надзорних камера, а он претпоставља да то ради како би отровала њега и супругу, њихове кућне љубимце, а понекада је ишла и са кандилом и изговарала ружне речи, с тим што никада није гледала према кући, нити кога ословљавала, једино је у претходном периоду у присуству полиције изговарала погрдне речи “ј... матер онима у кући”, мислећи на тужиоца и његову супругу. Тужилац је такође ПУ Панчево пријавио узнемиравање 30.04.2021. године, које је извршила његова мајка, овде тужена 29.04.2021. године када је стала испред надзорне камере и причала “ја ћу да ти ј... нану, полако само”, “немој да вам дођем главе”, “ј... вам маму и вама и онима које доводите”, “кључеве да ми направите и да се селите одмах”, којом приликом су се он и супруга због изговорених

речи осећали угрожено, при чему је почела да буде агресивна испред камера посебно од када је долазла полиција да је тражи, а она није хтела да откључа. Тужилац се такође обраћао ПУ Панчево 01.07.2022. године, и поднео пријаву против тужене, због породичног насиља на начин да је 29.06.2022. године дошла до камере која се налази изнад улазних врата куће тужиоца и гледајући у камеру показивала средњи прст, затим се мало удаљила и почела да виче: “Веља невоља, где је невоља, љуби га мајка, онај што коље за Вељу”, “нисам питала да ли смем да залијем...мамицу им ј..., газдама...када ја развалим врата и уђем да видим да ли има сечених глава”, након чега није видео мајку али се плаши и не зна нашта је све спремна. У вези са пријавама тужиоца, према туженој нису изрицане санкције пред судом. Дана 29.04.2021. године, пролазила је заједничким двориштем, отворила чесму, при чему је размак између улазних врата и чесме око 4 метра, и изговарала следеће речи док је причала сама са собом: “ухватили сте се са неидентификованим типовима... да ме терају из моје куће, маму вам ј... у п..., ј... вам матер свима, немој да вам дођем главе, ти ћеш мени да доводиш милицију у кућу, ја да те нападам, ја вас нападам са обе поломљене руке, да бог да вам све руке биле као моје”. Док је изговарала ове речи све време је била окренута ка чесми, а истог дана је сипала у канту за заливање воду из чесме у дворишту и док је била сама у дворишту причала је сама са собом и изговарала речи: “не смем дупе да почешем, да ме не пријаве милицији, а што не хватају криминалце, Вељу невољу, него хватају мене, мене су у мојој кући дошли да дркају, ј... и маму да им ј... зашто ми нису дали записник, сад ћу да им ј... матер на телевизији, још само бомбу да добијем. Ј... ти маму у п..., он мени да врти пиштољ, он мени да показује пиштољ који сам ја купила да ми прети, тако су се договорили. Одузели ми пиштољ, скините број да можете да идете да убијате, он ће мени да показује пиштољ, полицајац мајку му ј... у п... . То је био прави полицајац, да се бојим полицајац да пита ко чисти, срам га било. Полицајац, толико је службен био да је стајао и гледао да ли има прашине у кући, не би ли ме отерали у лудницу, маму вам ј... и теби и њима”. Разговарајући сама са собом, том приликом је изговорила и следеће речи: “зашто држиш, бојиш се да неко не наиђе да вам нађе нешто у кући, маму вам ј... теби и њима. Три дана док ти рок истекне, иначе лети чекић, гледаш ли да ли чешем рибу или не чешем, могу да чешем ако хоћу, да шетам ако хоћу гола. Ти ћеш да ме срећеш, да ме контролишеш ко долази, зашто се бојиш да имам швалера, камо среће да имам”. Тужена је без присуства других лица говорила сама са собом, изговарајући: “они мене терају из моје куће, ја будала се склањам, коме се склањам, марш бре у п... материну, ко је то правио, имам слике како је изгледало ј... ли вам маму вама ј... и оном ко вас штити, кога доводите и кога сте позивали да интервенише, то су све другари, ко зна шта кријете и кога кријете горе, када не дате да видим, чега се бојите, да не нађем можда неки узорак”, не гледајући у камеру видео надзора док је шетала заливајући цвеће.

Према налазу и мишљењу Центра за социјални рад “Солидарност”, Панчево од 17.05.2023. године, породични односи између парничних странака су тешко и трајно поремећени и то траје више година. Тужилац је више пута пријављивао полицији узнемиравање од стране мајке, кривични поступак који је покренут 2021. године, није окончан. Према налазу и мишљењу Центра за социјални рад “Солидарност” Панчево, код тужиоца је присутна забринутост за своју безбедност и безбедност своје супруге, што упућује на закључак да је оправдано одређивање мере заштите од насиља у породици према његовој мајци ББ. Стручно мишљење Центра за социјални рад “Солидарност” Панчево од 02.02.2023. године сведочи о поремећеним породичним

односима између парничних странака и оправданости одређивања мера заштите од насиља у породици према туженој.

Према мишљењу Центра за социјални рад “Солидарност” Панчево од 07.11.2024. године, комуникација између тужиоца и тужене је у прекиду 7-8 година уназад, они и даље не комуницирају, а тужилац је три пута полицији пријављивао насиље, те је у току 2021. године била изречена хитна мера према туженој, а како тужилац наводи он није сваку сличну ситуацију пријављивао полицији. Током трајања судског поступка је долазило до сличних претњи и вређања тужиоца од стране тужене, те се у међувремену преселио у стан у ... али повремено долази до куће да би је обилазио. Констатовано је да се не ради о једном догађају, инциденту, већ да је присутан образац понашања који се понавља током више година и садржи увреде, псовке, имплицитне и експлицитне претње од стране тужене, који су упућиване тужиоцу, односно да представља дрско, безобзирно и злонамерно понашање једног члана породице које се испољава према другом члану породице. Код тужиоца је присутно осећање угрожености, односно забринутост, страх и стрепња за безбедност, живот и здравље, што траје више година. Констатовано је да код тужене нема присутног осећања кајања, нити кривице као ни увида у властиту одговорност, нема мотивације за променом понашања из којих разлога је закључено да је одређивање хитних мера према туженој оправдано. Такође је у изјашњењу Центра за социјални рад “Солидарност” Панчево од 13.12.2024. године потврђено да постоји образац понашања који је присутан дужи низ година код тужене у виду изговарања увреда, псовки, претњи и другим радњама, иако тужилац није у непосредном и директном контакту са њом, али је могао то да чује или види на снимку камере, које понашање указује на емоционално стање тужене, односно на присутне агресивне импулсе који се тичу угрожавања телесног интегритета, душевног здравља и спокојства тужиоца и његове породице и који за последицу имају узнемиравање тужиоца и доводе до његовог осећања угрожености, страха, стрепње и забринутости за своју безбедност, о чему тужилац саопштава током понављаних поступака процене у Центру за социјални рад. Закључак је да су све индикације које указују на постојање повишеног ризика од појаве насилничког понашања и да је изрицање мера заштите од насиља у породици оправдано. Приликом сваке процене код тужене осим негирања догађаја које је тужилац пријављивао полицији, није било присутно осећање кајања нити кривице, с обзиром да је њу син оптуживао за ове радње, а да није обрнут случај. Такође код ње није запажена брига нити емпатија за здравствено стање сина, који је кардиолошки оболео, имао је инфаркт миокарда и уграђене стентове, па у том смислу га излаже стресним и узнемиравајућим ситуацијама, што за њега представља здравствени ризик. Иако је тужилац у међувремену купио стан у који се преселио искључиво из разлога узнемиравања од стране тужене, да би умањио вероватноћу да дође до контакта са њом, али пошто се ради о мањем стану у који није могао да премести све своје ствари, принуђен је да долази у стамбену јединицу која је у истом дворишту са кућом у којој тужена живи, тако да иако је смањена могућност контакта са туженом, она је и даље присутна и представља ризик од могућег узнемиравања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је примењујући материјално право и то одредбе чланова 197 и 198 Породичног закона, закључио да понашање тужене према члану породице, сину, овде тужиоцу, угрожава његов телесни интегритет, душевно стање и спокојство, и да се понашање тужене када

изговара увреде, претње, псовке и предузима друге радње може идентификовати као акт породичног насиља, јер овакво понашање свакако одступа од стандарда уобичајеног опхођења према члану породице, као и да се код тужене створио образац понашања који је присутан дуги низ година и манифестује се у виду изговарања псовки, увреда и радњи који код тужиоца доводе до осећања угрожености, стрепње, страха и забринутости за своју безбедност, чак и у ситуацији када није у непосредном контакту са туженом, при чему понашање тужене излази из оквира нормалних породичних односа, те се може говорити о негативном моделу понашања које она као члан породице предузима према другом члану породице, што представља насиље и то вид психичког насиља.

Имајући у виду све околности конкретног случаја, правилна је одлука првостепеног суда да се туженој изрекну мере заштите од насиља у породици у односу на тужиоца, да би се спречило продубљивање конфликта међу парничним странкама, који је узрок описаног понашања тужене према тужиоцу, јер је из утврђеног чињеничног стања првостепени суд правилно закључио да се овакво понашање тужене може окарактерисати као психичко насиље над тужиоцем и то у дужем временском периоду, да је тужилац био жртва психичког насиља као и да због понашања тужене код њега постоји оправдан страх и бојазност за сопствену безбедност и сигурност, те да је целисходно изрицање мере заштите од насиља у породици. Неосновани су наводи жалбе тужене којима се указује да првостепени суд није правилно оценио изведене доказе, с обзиром да из изведених доказа произлази да тужилац изражава аутентичан страх од описаног понашања тужене, да се не осећа безбедно, и да испољено понашање тужене угрожава његово спокојство, душевно здравље и телесни интегритет.

Такође тужена неосновано жалбом указује да је првостепени суд одлуку засновао чињеницама које су већ утврђене у претходном поступку и да је реч о пресуђеној ствари, с обзиром да је од стране Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио утврђење да је тужена извршила насиље у породици. Наиме, оваква одлука првостепеног суда је потврђена од стране другостепеног суда с обзиром да су мере заштите од насиља у породици прописане одредбом члана 198 став 2 Породичног закона и да су таксативно наведене у тачки 1-5 цитираног закона, као и да утврђење да је наведеним радњама извршено насиље у породици није прописано као мера заштите од насиља у породици. Првостепени суд је у поновном поступку по спроведеном доказном поступку оценио да овакво понашање тужене у конкретном случају представља насиље у породици, у смислу оцене основаности изрицања предложене мере заштите и након тога правилно усвојио тужбени захтев тужиоца.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка с обзиром да је донета правилном применом одредбе члана 207 Породичног закона, имајући у виду да је то у складу са начелом правичности, због чега су неосновани жалбени наводи којима се побија одлука у том делу.

Суд је ценио и остале наводе жалбе, али је нашао да су без утицаја на другачије пресуђење, па их није посебно образлагао, сходно члану 396 став 2 ЗПП.

На основу свега изложеног применом одредбе члана 390, као и члана 401 тачка 2

ЗПП, донета је одлука као у ставу првом изреке.

Ставом другим изреке је у смислу одредбе члана 165 став 1 ЗПП, одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду одредбу члана 207 ЗПП, али и чињеницу да није успела у поступку по жалби.

Председник већа-судија
Иван Негић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић